

De Leugenbank (slot)

“Ik ben acteur bij het Zaltbommels Toneel Ensemble en maakte kortgeleden deel uit van het 30 koppig gezelschap dat in het Nutsgebouw het beroemde spel ‘De Koopman van Venetië’ van William Shakespeare opvoerde.

Daarnaast beoefen ik, zij het in bescheiden mate, de edele dichtkunst. Een proeve hiervan laat ik in dit manifest tot uiting komen.

Wat mij fascineert is de bouw van de nieuwe verkeersbrug over de Waal. Bijna wekelijks ga ik naar de rivier om mij op de hoogte te stellen van de vorderingen. Naar verluidt zal de brug haar feestelijke opening beleven zo rond november volgend jaar.

*Gestaag zie ik hem groeien
De nieuwe brug ijzer en staal
Die 't eiland zal verbinden
Nu nog gescheiden door de Waal*

*Galmend komen hamerslagen
in een echo op me toe
Sterke vuisten, vastberaden
Nimmer dralend, nimmer moe*

*Duist're tijden in het Oosten
Ongewis wat komen gaat
Ook hier in 't land heerst werkeloosheid
Vandaag nog werk, morgen op straat*

*Wat zou ik het liefste wensen?
Niets voor mezelf, da's zonneklaar
Mijn dagen zijn aanstonds geteld hier
Klinkt wat bitter maar 't is waar*

*Natuurtheater de Staddijk
Vandaar 't werk aanschouwen
Kranen dansend op de stroom
Die 't zware goed verstouwen*

*Hoge heren, hoge hoeden
Zal 't beeld zijn op die dag
Waar na het knippen van de linten
't Gewone volk er ook op mag*

*In mijn stad is armoe zichtbaar
Kinderwangen bleek en smal
Goten drabberig en stinkend
Huizen tochtig, in verval*

*Geluk en voorspoed wens ik u allen
Uw dagen vol van fleur en kleur
Moge dit uw aller deel zijn
Ik wens het u als oud acteur*

September 1933.

Mij bereikt het bericht, dat ter gelegenheid van de opening van de nieuwe verkeersbrug, de plaatselijke VVV een monumentale, gemetselde bank wil aanbieden aan Zaltbommel. Ik besluit dat het tijd is om m'n manifest af te sluiten en het op te bergen. Ik bedenk me dat er eigenlijk maar één plek is waar het thuishoort: Onder de nieuwe bank! En mocht het ooit gevonden worden? Wellicht buigt zich dan een journalist over mijn schrijfsel met de vraag: “Waartoe dient het?”

Ik weet inmiddels waar de bank zal worden geplaatst. Aan het eind van het Waaldijkje, richting het veer, met zicht op de nieuwe verkeersbrug. Bij de loodgieter koop ik een loden pijp, rol het manifest op, stop het erin en smelt de uiteinden dicht.

In het holst van de nacht ga ik naar de plek waar het monument gaat komen. Uit Hamlet, van William Shakespeare, komt het beroemde citaat "To be, or not to be." Als groot liefhebber van zijn werken spreek ik tijdens het begraven van de pijp de woorden uit: "To find or not to find." That will always be the question...!"

++++

Ik neem contact op met de vinder van de koker en vertel hem wat ik heb gelezen. Hij hoeft het niet terug en laat mij bepalen wat ik er mee doe.

Wie was de auteur van dit manifest? Ik ontdek in een boekje een foto van het toneelgezelschap. Prachtig gekostumeerd voor het stuk 'De Ingebeelde Zieke' van Molière. Een foto van 'De Koopman van Venetië' met spelers van hetzelfde gezelschap heb ik nergens kunnen vinden. Zou hij het zijn geweest? De hoofdrolspeler? Wie weet!

"To find or not to find.* Dat blijft ook hier de vraag!

Einde